curat de voluptatib⁹ carnis ⁊ ieiunat per charitatē. Ieiuniū laudabile ē. vt hō non sit multū curiosus de cibo corpali. vt dr i euāgelio. Nolite soliciti esse. solicitudine scz suffocāte. ꝗ solicitudine puidentie possum⁹ ⁊ debem⁹. Ideo introit⁹ est. Tibi dixit cor meuz exq̄siuit te. tertij toni. ppter op⁹ tertie diei. In epl'a vo. Fact⁹ ē sermo dñi ⁊c. iij. Regl. xvij. c. hortat ecclia vt ñ sim⁹ multū soliciti. ⁊ ꝗ p helyā. q̄ past⁹ ē a vidua sareptana. ⁊ a corvo. ⁊ ipe etiaz pauit viduā dicens: Non deficiet farina hydrie. id est. grā de corde. nec oleū de lechito. id ē. grā seu vnctio spiritualis desup. Hoc idem hortat p euangeliū. Super cathedram moysi ⁊c. Mat. xxiij. c. vbi seq̄tur. Unus est magister vester. ⁊ vnus est pater vester q̄ in celis est. q̄ hz curā de oibus. Rursus sareptana mulier in itroitu affectū ad xpm ostēdit dicens: Tibi dixit cor meum. In graduali seipam psolat et hortat dicēs: Jacta cogitatū tuū In offerenda miscōiam petit. In cōmunione q̄si secura se mirabilia narraturā pmittit.

¶ De quarta feria.

Quarta feria ē

de pnia. q̄ feria ē dies pnie. In illa eni traditus est saluator Et ostēdit in epl'a. Orauit hester ⁊c. Hester xiij. c. q̄ntū eū oratio faciat efficacē p orationē hester. q̄ cuz regina existeret induta fuit cilicio. ⁊ p orationē impetrauit suspēsionē aman i patibulo. qd parauerat mardocheo. Quia vo pnia pcipit timore iudicij. ido de psalmo penitētiali q̄ intitulatur p octauā resurrectionis. scz Dñe ne in furore. sumit introit⁹. Ne derelinq̄s me. ⁊c. Quia vo non valet pnia nisi imitetur xpm. ideo seq̄t euangeliū. Ascēdens ihs ⁊c. Mat. xx. ca. de cruce xpi. vbi habet Ecce ascendim⁹ hierosolymaz. Et sequit ibidē de filijs zebedei q̄ petierūt vt vn⁹ sederet a dextris ⁊ alius a sinistris Et dixit eis dñs. Potest bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum ⁊c. Qui non bibit de calice penitentie. non bibet d calice glorie. Et postponit se xps apostolis in exemplū q̄ de ꝗ irascebantur.

¶ De quinta feria.

Quinta feria ē

de piscib⁹ ⁊ auib⁹. i. de non pfidentib⁹ i dño ⁊ pfidētib⁹ i hoie de q̄bus habet in epl'a. Maledictus homo q̄ cōfidit in homie. Hiere. xvij. c. ⁊ ponit carnē brachiū suuz ⁊c. Et post Benedictus vir q̄ pfidit in dño. Et hec ostēdūtur per euangeliū. Homo q̄dam ⁊c. Luc. xvj. quod est de diuite ⁊ Lazaro. Diues eni non pfidebat in dño. ⁊ ideo in inferno posit⁹ est. pauper vo pfidebat. ⁊ ideo in sinu abrae requiescit In offertorio vo. pcatus est moyses ⁊c. ostendit q̄ oratio iusti efficax est. Moyses eni erat ouis. qz mansuetissim⁹ hominū fuit. ⁊ est forma ieiunij ⁊ placationē impetrauit super iram q̄ dominus iratus erat iudeis pter vitulum cōflatilem. Rursus quidaz hodie legunt euangeliū in quo docet domin⁹ non in hominis sed solius dei testimonio pfidendū de seipo eni loquens ait Sm carnis fragilitatem Si ego testimoniū perhibeo de me ipo: testimoniū meum non est verū. Et infra. Ab homine testimoniuz non accipio. Et infra. Habeo testimoniū maius iohāne. His consonat pmissa lectio de Hiere. Maledictus homo qui cōfidit in homie ⁊c. Et infra. Benedictus vir qui cōfidit i domino. Cōfidens igitur orat in introitu ⁊ in graduali. ⁊ etiā in offerenda in psona moysi. in qua fit verboruz repetitio. quia sepe ad dominū p pl'o intercessit De hoc etiā dictū ē sub secūda dominica post epiphaniā. Cōmunio. Qui manducat Joh. vj. ca. ostendit quid vtilitatis pueniat cōfidenti. scilicet q̄ in christo maneat ⁊ christus in eo. Et hec cōmunio bene congrueret sabbato aū dominicā palmaz. ¶ Notandum aūt est q̄ sicut pcedēs dominica vacat ab officio. put ibi dictū ē. ita ⁊ oēs q̄nte ferie in q̄dragesima quondaz pprio carebāt officio. excepta forte quinta feria cene dñi. Illa tamen mutuat itroitū a tertia feria illam precedenti. Nā sicut q̄libet q̄nta feria autoritate melchiadis pape soluta erat a ieiunio. ita ⁊ ab officio Unde beatus Greg⁹ nullū in q̄nta feria instituit officiuz. Nihilomin⁹ tñ hore ⁊ matutine ac vespertinū officiū cantabāt. Unde necessariū erat vt sup benedictus ⁊ magnificat

antiphone de euãgelijs alioꝝ dierũ sũpte
dicerenť. Sed Greg⁹. ij. instituit ieiuniuz
ꝛ officium q̃nte feric. ea tñ q̃ p̃us instituta
erant de matutinis ꝛ vespertinis officijs
nõ mutauit. Et inde ē q̃ antiphone q̃ can
tať sup bñdict⁹ et magnificat. i q̃nt⁹ ferijs
nõ ꝓsonãt euãgelijs illi⁹ diei. De ꝫ in q̃n/
ta feria p̃cedẽtis hebdomade dictũ est

De sexta feria.

Sexta feria agit

de ope sexte diei. in q̃ fact⁹ ē hõ ꝛ
hortať nos eccl'ia ad magnitudinẽ ꝛ pati
entiã. vt oẽm irã de cordib⁹ nr̃is remouea
mus. ꝛ ꝫ exẽplo ioseph ꝛ xp̃i. Et est epl'a.
Dixit ioseph Gen̄. xxxvii. ca. de ioseph q̃
ml'ta passus ē a fratrib⁹ suis. ꝛ tñ sublima
tus ē velint nolint. In euãgelio Matth̄.
xxi. ca. monemur ad p̃dicta exemplo xp̃i.
Iho erat paterfamilias. q̃ plãtauit vineã.
id ē. iudaicũ pl'm p doctrinã legis Ad vlti
mũ misit filiũ suũ ad cultores vinee quẽ i
terfecerũt. ad q̃s pri⁹ miserat suos quos
etiã iterfecerũt. Per ꝫ aũt scz p mãsuetu
dinẽ ꝛ patiẽtiã satiabimur i futuro. Vñ i/
troit⁹ ē. Ego aũt cũ iusticia apparebo i cõ=
spectu tuo. satiabor cũ aparuerit gl'ia tua
Ad tollerãdas etiã p̃secutiones ꝓpť iusti
ciã hortať in g̃duali. Ad dñm cũ tribula/
rer ꝛc̄. ꝛ in offertorio. Bñe in auxiliũ. ꝛ in
cõmunione. Tu dñe suabis.

De sabbato.

Sabbatũ est ꝟ

ꝟsuersione vel ꝟfessione p q̃ hõ
cessat ab ope suili. ꝛ sic sabbati
sat ꝛ recipit bñdictionez a dño. q̃ bñdixit
diei septime. Ad ꝫ aũt instruimur p legez
dñi ꝛ grãz spũssancti. Vñ introit⁹ ē de le/
ge. Lex dñi ꝛc̄. ꝛ ē p̃mi toni. qz conuersio
ad deũ ē p̃ncipiũ bone vite. Vñ sequitur.
Cõuertens aias. Sequiť. Justicie dñi re
cte letificãtes corda. qz dant sabbatũ spiri
tuale. Et ꝫ p̃ncipaliť habenť p grãm. qꝟ
ostendiť p epl'az. Dixit rebecca ꝛc̄. Gen̄.
xxvij. ca. in q̃ habeť q̃ rebecca monuit ia
cob vt offerret patri suo ysaac duos edos
Per rebeccã grã dei intelligiť. q̃ nos mo=
net ꝛ inspirat nobis offerre deo abomina
tionẽ de peccato ꝛ ꝟfessionẽ q̃ p edos de/
signantur Edus eni animal fetidũ ē. ꝛ ꝫz
carnes sapidas. Cuz eni homini fetet pec=
catũ suũ ꝟfiteť illud. qꝟ valde placet deo
ꝛ angelis eius. qz gaudiũ ē angelis dei su
per vno peccatore penitẽtiã agente. Seq̃
tur aũt in epistola. de rore celi. id ē. de grã
celesti. ꝛ de pinguedine t̃re. i. abũdãtia tẽ
poraliũ. sit benedictio tua. ꝛ p̃ponit de ro
re celi. quia boni spũalia p̃ponũt tẽporali
bus. ꝛ postea sequiť ꝟ pinguedine t̃re. qz
p̃mũ q̃rite regnuz dei. ꝛ hec oia adijciẽtur
vobis. Boni eni oia habẽt. Vñ apl'us. tã
q̃z nihil habẽtes ꝛ oia possidẽtes. Ma
li similiter petunt benedictionez q̃ p esau
designãtur. Sed qz ipi p̃ponũt tẽporalia
spiritualib⁹. dicitur eis. ꝟ pinguedine ter
re ꝛ ꝟ rore celi erit benedictio tua. etsi eni
habeant aliqua spũalia. tamẽ p̃ponũt eis
tpalia. Seq̃tur responsorium. Bonuz est
cõfiteri dño ꝛc̄. quasi diceret eccl'ia. Ex q̃
p ꝟsuersionẽ ꝛ ꝟfessionẽ peccati ꝛ reproba
tionẽ habeť benedictio. ꝛ tẽporalia ꝛ spi=
ritualia. bonũ est confiteri domino. Item
habetur in euãgelio Luc̄. xv. homo q̃dam
habuit duos filios ꝛ petijt vn⁹ dicẽs: Da
mihi portionẽ hereditatis que me ꝟtingit.
ꝛ diuisit illis substãtiã suã. ꝛ postq̃z ille cõ
sumpsit omnia. postea fuit tanta fames i
terra ad quã venit. vt cõpelleret fame eẽ
porcari⁹. i. subulc⁹. ꝛ dixit reuersus ad se
quãti mercenarij ꝛc̄. Quando eni homo
oia bona sua amisit p peccatũ. non habet
q̃d comedat. ꝛ p̃mittit ita de⁹ ip̃m cadere
vt arguat eũ malicia sua. vt legiť Hiere.
ij. circa mediũ. ꝛ moriať fame. et dicat. q̃t
sũt scz i eccl'ia q̃ habẽt iocũditatẽ mẽtis et
ego fame pereo. Reuertar in domuz p̃ris
mei. Vñ i Exo. ix. habeť. q̃ egyptij cõpel
labãt filios isr'l exire ꝟ egypto. Tunc recipiť
ꝛ dať ei p̃ma stola. i. grã. ꝛ ita i euãge=
lio habeť ꝟ ꝟsuersiõe Rursus tã in euãge=
lio vbi agiť de duob⁹ filijs q̃z in epl'a. vbi
agiť de iacob ꝛ esau. duorũ pl'oꝝ iudaici
videlz ꝛ gẽtilis significatio ꝓtineť. iudai/
cus grãz spũalẽ amittit. gentilis vo ꝟsuer
sus ad penitẽtiam de lege dñi in introitu
gloriať ꝛ cantat. in graduali vo dño cõfi
tetur ꝛ laudat. In offertorio oculos suos
petit illuminari ne dormiat vt inimic⁹ nõ
preualeat ei. Et attende q̃ rationabiliť in
scda q̃dragesime hebdomada legiť euan
geliũ de filio pdigo reuertẽte ad p̃rem. qz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf